

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΤΟΣ 6ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 52

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2007

Έκδοση
του Ίερού Ναού



Αγίου Νικολάου
του Νέου Θηβών



- ✦ Τό Χριστουγεννιάτικο μήνυμα του Ποιμενάρχη μας
- ✦ Ό καινούργιος χρόνος
- ✦ Τό παιδί στην πρώτη τάξη του Δημ. Σχολείου
- ✦ Ή καύση τών νεκρών
- ✦ Τί αισθάνομαι όταν μπαίνω στο Ί. Βήμα

Ἡ ΓΕΝ

ΝΗΣΙΣ



τε καιρός τῆς ἐπὶ γῆς
παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφή
τῇ οἰκουμένη ἐγένετο, τότε ἔμελλες
τῶν ἀνθρώπων ἀπογράφεσθαι τὰ
ὀνόματα τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου·
διὰ τοῦτο τό τοιοῦτον δόγμα
ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γάρ
αἰωνίου σου βασιλείας τό ἄναρχον
ἐκαινουργήθη. Διό σοι προσφέρουμεν
καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν
ὀρθοδόξου πλουτισμόν θεολογίας
τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(Δοξαστικὸ Δῖνων)

Τό εὐχόμαστε ὁλόψυχα. Εἴθε νά γνωρίσουμε μέ
τόν νοῦ καί μέ τὴν καρδιά μας τόν πλοῦτο τῆς
Ὁρθόδοξης Θεολογίας μας, γιὰ νά τὴν προσφέρουμε
στόν Λυτρωτὴ μας καὶ στήν Ἀγία Του Ἐκκλησία.

Χρόνια πολλά
εὐλογημένο καὶ καρποφόρο τό νέο ἔτος

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

«ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ»

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

Τηλ. καὶ Fax: 22620-24282

Ὑπεύθυνος: π. Εὐάγγ. Ρουσέτης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: **ΣΑΪΤΗΣ** τηλ. 210-34.76.090

Τό Χριστουγεννιάτικο μήνυμα τοῦ Ποιμενάρχῃ μας

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Ἡ ιστορική πορεία τῆς ἀνθρωπότητας μετὰ τὴν πτώση ἀποτελεῖ μία ἀδιέξοδη περιπλάνηση στοῦ σκοτεινοῦ κατήφορο τῆς ἁμαρτίας σὲ μία κατάσταση ἀπομάκρυνσης ἀπὸ τὴν πηγὴ καὶ προϋπόθεση τῆς ζωῆς καὶ τοῦ φωτός, δηλαδὴ τὸν ἀληθινὸ Θεό.

Ὅλες οἱ προσπάθειες τοῦ ἀνθρώπου νὰ υπερβεῖ μέ τίς δικές του καὶ μόνο δυνάμεις τὸν φοβερὸ σκοτασμὸ τῆς ὑπάρξεως καὶ τοῦ νοός του εἶχαν πάντοτε τραγικὴ κατάληξη.

Ἐπὶ αἰῶνες ὁ ἄνθρωπος πορευόταν ἀπὸ σκότους εἰς σκότος.

Ἡ φιλοσοφικὴ του ἀναζήτησις κατέληγε σὲ σύγχυση, ἡ ῥησκευτικὴ του ἀνησυχία σὲ εἰδωλολατρία ἢ στεῖρο νομικισμὸ, ὁ πολιτισμὸς του σὲ παρακμή, ἡ κοινωνία του σὲ ἀποσύνθεση.

Ἐκ γενετῆς οἱ ἄνθρωποι τοῦ μεταπαιτωτικοῦ κόσμου ὑπάγονται στὴν κυριαρχία τοῦ σκότους, εἶναι οἱ «ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ» δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι σὲ μία σκοτεινὴ εἰρκτή.

«Ὁ λογικὸς καὶ κατ' εἰκόνα γενόμενος ἄνθρωπος ἡμφανίζετο καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ γενόμενον ἔργον παρὰ πᾶλλον», σύμφωνα μέ τὴ θεολογικὴ διαπίστωση τοῦ Μ. Ἀθανασίου.

Ἀλλὰ ὁ πανάγαθος Θεός, ὁ «πατὴρ τῶν φώτων», Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος «φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία» δὲν ἐγκατέλειψε τὸν ἄνθρωπο στὴν σκοτεινὴ φυλακὴ τῆς ἁμαρτίας, ποῦ ὁ ἴδιος ἐπέλεξε.

Ἡδὴ οἱ πατριάρχες, προφῆτες καὶ δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Οἰκονομίας παιδαγόγησαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν προσετοίμασαν νὰ δεχθεῖ τὴν πάμφωτη ἡμέρα τῆς σωτηρίας.

Μέ τὸν παιδαγωγικὸ Νόμο του ὁ Θεός φωτίσει τὰ βήματα τῆς ἀβέβαιης πορείας τοῦ ἀνθρώπου, σάν μέ λυχνάρι, μέχρι τὴν ὑπέρτατη, σωτηριολογικὴ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία «ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος, ἐκ σκότειν» θὰ δεῖ «φῶς μέγα».

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ θὰ φωτίζεται ἀπὸ τὸν ἀνέσπερο Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, τὸν ὁποῖο πρῶτος προαναγγέλει ὁ προφήτης Μαλαχίας. Ἡ αὐγὴ ποῦ θὰ ἀνατελεῖ πάνω στὴ νέα Ἱερουσαλὴμ θὰ εἶναι ἄλλης ποιότητος ἀπὸ τὴν φυσικὴ αὐγὴ τοῦ παρόντος αἰῶνος. Ὁ μεγαλοφωνότατος προφήτης Ησαΐας προλέγει ὅτι ὁ Θεός θὰ φωτίσει ὁ ἴδιος τὸν λαὸ Του καὶ ὁ Δοῦλος Του θὰ εἶναι τὸ φῶς τῶν ἐθνῶν.

Στὴν Καινὴ Διαθήκῃ τὸ ἐσχατολογικὸ φῶς τῶν προφητικῶν ἐπαγγελιῶν ἔγινε πραγματικότητα.

Ἡ σάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου ἀποτελεῖ τὴν θαυμαστὴ ἀνατολὴ τοῦ νοητοῦ Ἥλιου ποῦ θὰ φωτίσει ὅσους βρίσκονται στὸ σκότος.

Αὐτὴ τὴν ἀνατολὴ ἐορτάζει σήμερα μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα πνευματικῆς χαρᾶς ἡ Ἐκκλησία μας καὶ καλεῖ κάθε ἄνθρωπο, τώρα ποῦ ἔλαμψε τὸ φῶς τῆς ἀκριβοῦς θεογνωσίας, νὰ μαθητεύσει μαζί μέ τούς σοφοὺς ἐκείνους μαγούς τῆς εὐαγγελικῆς διηγήσεως καὶ νὰ διδαχθεῖ ἀπὸ τὸ ὑπέρλαμπρο ἄστρο τῆς Βηθλεέμ τὴν προσκύνηση τοῦ ἀληθινοῦ Ἥλιου τῆς δικαιοσύνης, ποῦ εἶναι ὁ ἐνσαρκωμένος καὶ νηπιάσας Θεός.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνῃ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως ὁ σαρκαωθείς λόγος εἶναι «τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον».

Εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖο τελικὰ θὰ νικήσει ὅλα τὰ σκότη καὶ θὰ καταυγάσει τὴν οἰκουμένη.

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι δυστυχῶς ἐθελοτυφλοῦν καὶ κλείνουν τὰ μάτια γιὰ νὰ μὴν βλέπουν αὐτὸ τὸ ὑπερκόσμιο φῶς τῆς Βηθλεέμ. Προτιμοῦν τὰ πρόσκαιρα καὶ ἀπατηλὰ φῶτα, τὰ προσωρινὰ πυροτεχνήματα τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτευγμάτων.

Ὅμως οἱ ἄνθρωποι τῆς εὐδοκίας, δηλαδὴ οἱ ἄνθρωποι καλῆς θελήσεως, πάντοτε διαισθάνονται ὅτι ἐάν ἡ ἀνθρωπότητα πράγματι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὸ ἔρεβος στοῦ ὁποῖο τὴν ἐβύθισε ἡ πνευματικὴ ἀποστασία τῆς, ἕνας μόνος δρόμος ὑπάρχει: νὰ ἀκολουθήσει τὸ φῶς τῆς Βηθλεέμ.

Ἡ ἀνθρωπότητα εἶναι καταδικασμένη σὲ μόνιμη συσκότιση, χωρὶς τὸν ἀληθινὸ ἥλιο τῆς, τὸν τεχθέντα θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό.

Ἄν ἡμέρα χωρὶς ἥλιο εἶναι κάτι ἀντιφαιτικό καὶ ὀξύμωρο, ἄλλο τόσο ἀδιανόητα εἶναι τὰ Χριστούγεννα χωρὶς Χριστό.

Καὶ ὅμως! Ἡ ἐκκοσμιευμένη ἐποχὴ τὸ πέτυχε καὶ αὐτό. Γιὰ τὸν κόσμον τὰ Χριστούγεννα εἶναι μία γιορτὴ χωρὶς πνευματικὸ περιεχόμενο, μία ἡμέρα καταναλωτισμοῦ, διασκέδασης καὶ γαστρονομίας.

Εὐχομαί τὰ δικά σας Χριστούγεννα νὰ εἶναι μεστὰ εὐφροσύνης καὶ πνευματικῆς χαρᾶς. Ἀληθινὰ Χριστούγεννα μαζί μέ τὸν νηπιάσαντα γιὰ χάρι τῶν ἀνθρώπων Θεό.

Μετ' εὐχῶν

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**



Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

“Ένα ακόμη έτος ανήκει πλέον στο παρελθόν. Ένα ακόμη έτος τελείωσε, έσβησε και βυθίστηκε στην αιωνιότητα. Ένα έτος γεμάτο από πόνο και θλίψη, βάσανα και στενοχώριες, αρρώστιες και θανάτους, δυσάρεστες ειδήσεις για διαζύγια και τσακωμούς, για έγκληματα και διαφθορά, για ανηθικότητα και βία, γεγονότα που σημάδεψαν την ζωή χιλιάδων ανθρώπων.

Τό 2006 έφυγε και στην θέση του ήλθε τό 2007. Τό υποδεχθήκαμε μέ φιέστες και βεγγαλικά, μέ τραγούδια και χαρές, μέ γλέντια και πανηγυρισμούς σέ όλόκληρο τόν κόσμο, γιά νά ξεγελάσουμε τόν έαυτό του ό καθένας μας, ότι στόν καινούργιο χρόνο ό πλανήτης μας θά κολυμπά σέ πελάγη ευτυχίας, προόδου και ευμάρειας και ότι όλα θά είναι ρόδινα και ώραϊα. Σάν νά λύσαμε όλα τά προβλήματατά μας. Σάν νά πατάξαμε τό έγκλημα και εξαφανίσουμε τήν αδικία, σάν νά έφθασε σέ μηδενική βάση ό αριθμός τών άνέργων, σάν νά μήν υπάρχουν πεινασμένοι ούτε υποανάπτυκτοι λαοί, σάν νά εξέλιπαν οί μέθυσοι και οί αλκοολικοί, σάν νά ανήκουν στό παρελθόν οί σκελετωμένες στρατιές τών ναρκομανών και σάν νά έπαψαν νά πουλάνε τόν λευκό θάνατο οί έμποροι τής νύχτας. Σάν νά μήν θερίζει ό αδίστακτος καρκίνος και τό έιτζ, σάν νά μήν γίνονται πωλήσεις λευκής σαρκός στά μοντέρνα σκλαβοπάζαρα, σάν νά έχουν εξαφανισθεί οί παιδεραστές και τόσες άλλες σκοτεινές πλευρές πού χαρακτηρίζουν τήν σύγχρονη πραγματικότητα. Οί λαοί πλέον ζοϋν ειρηνικά και όλοι οί άνθρωποι αγαπημένοι και αδελφωμένοι υποδέχονται γεμάτοι αισιοδοξία τόν καινούργιο χρόνο. Αυτήν τουλάχιστον τήν εικόνα έδωσαν οί ξέφρενοι πανηγυρισμοί.

Οί ψευδαισθήσεις όμως δέν διαρκοϋν γιά πολύ και τά φώτα γρήγορα σβήνουν και έμεις προσγειωνόμαστε στην θλιβερή πραγματικότητα. Δυστυχώς τίποτε από όλα αυτά δέν στάθηκε δυνατόν νά ξεπεράσουμε και καμία κοινωνική πηγή νά θεραπεύσουμε. Οί πάσης φύσεως μάστιγες, ή αγωνία και ή θλίψη τών ανθρώπων έφθασαν στό αποκορύφωμα και ή ζωή όλων μας κατάντησε μία κόλαση πρίν από τήν αιώνια κόλαση.

Και έμεις οί Χριστιανοί πού ζοϋμε σέ αυτόν τόν αλληλοπρόσαλλο κόσμο αισθανόμαστε τήν ανάγκη νά ευχαριστήσουμε τόν Κύριό μας, ό Όποιος μās αξίωσε νά αντικρύσουμε τόν καινούργιο χρόνο πού ή χάρις και ή ευλογία τής Παναγίας και τών Άγίων σκεπάει, μέ τήν ελπίδα πώς θά διορθώσουμε τήν ζωή μας, πώς θά μετανοήσουμε ειλικρινά, πώς θά βελτιώσουμε τόν χαρακτήρα μας και θά τόν βοηθήσουμε νά σκέφτεται, νά κινείται και νά ενεργεί σύμφωνα μέ τόν νόμο και τό θέλημα τοϋ Θεοϋ. Γιατί ή παράταση τής ζωής μας, πρέπει νά στοχεύει στην διόρθωση τής ζωής μας, στην ειλικρινή και μέ έργα μετάνοιά μας και στόν άσταμάτητο άγώνα γιά τόν αγιασμό και τήν σωτηρία τής ψυχής μας.

Ευχαριστοϋμε τόν Θεό και τίς ευχαριστίες μας τίς εκφράζουμε μέ αποφάσεις γιά μία νέα και όμορφη ζωή, απαλλαγμένη από τά πάθη και τίς αδυναμίες πού μās οδηγοϋν σέ σύγκρουση μέ τό θέλημα τοϋ Θεοϋ. Τόν ευχαριστοϋμε, υποσχόμενοι νά χρησιμοποιήσουμε τόν καινούργιο χρόνο γιά τό δικό μας καλό, γιά τοϋ αδελφοϋ μας τήν προκοπή και γιά τήν δόξα τοϋ Άγίου Όνόματος τοϋ Κυρίου μας.

Δ.Ρ.

Τό νόημα της Τεσσαρακοστής

Τό έλεος και η αγάπη του Θεού θα μας αξιώσει μετά από λίγες εβδομάδες να βρεθούμε στο κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, της πνευματικής αυτής περιόδου που αποτελεί την καρδιά του εκκλησιαστικού έτους και την πηγή που ποτίζει ολόκληρη την λειτουργική μας ζωή. Η πνευματική αυτή περίοδος αποσκοπεί στην προετοιμασία όλων μας για να προσεγγίσουμε τό Μυστήριο του Σταυρικού Πάθους του Κυρίου μας και να γευθούμε την ζωή, την ελπίδα και την χαρά, που μάς χαρίζει η Ανάσταση του Χριστού.

Ποιό είναι όμως τό νόημα της περιόδου αυτής και ποιά θα πρέπει να είναι η δική μας επιδίωξη; Είναι δύο βασικά ερωτήματα τά οποία πρέπει να μας απασχολήσουν. Τις απαντήσεις μας τις δίνουν οι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας και οι Ίεροί Ύμνογράφοι. Τό νόημα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής συνοψίζεται σέ μία φράση: στην έγκράτεια, ή οποία κατά τόν Μ. Βασίλειο δέν είναι άπλως άποχή από όρισμένες τροφές, αλλά άναίρεση της άμαρτίας και ή άποξένωση από τά πάθη, ενώ ό Ι. Χρυσόστομος θά ύπογραμμίσει ότι έγκράτεια σημαίνει νά μήν παρασυρόμαστε και νά μήν ύποκύπτουμε σέ κάποιο πάθος. Έτσι γιά τήν Έκκλησία έγκράτεια είναι κάτι πολύ ευρύτερο από τήν νηστεία των άρτύσιμων τροφών, άφου εκφράζει τόν πνευματικό μας άγώνα γιά τήν καταπολέμηση των παθών και των έπιθυμιών που μολύνουν τήν ψυχή. Ο Άγ. Ιωάννης της Κλίμακος μάς δίνει τήν έννοια της έγκράτειας λέγοντας: Έγκράτεια αίσθητή από άθέμιτες πράξεις και έγκράτεια νοητή, δηλαδή ή άπομάκρυνση του νοϋ από όλα εκείνα που του προκαλούν οι έμπαθείς λογισμοί.

Κατά τήν διάρκεια της Μεγάλης Τεσσαρακοστής μάς χρειάζεται και ή έγκράτεια από τίς τροφές. Έγκράτεια και στην ποσότητα και στην ποιότητα των τροφών, έγκράτεια στά μάτια, στην γλώσσα, στά άφτια και σέ κάθε τι που μάς κρούει τόν κώδωνα του κινδύνου και θά απομακρύνει από τήν ζωή μας τόν Ήλιο της Δικαιοσύνης, που είναι ό Χριστός. Τί άξία έχει άραγε ή νηστεία όταν ή γλώ-

σα μας κακολογεί, κατακρίνει και συκοφαντεί; Ποιά σημασία έχει ή νηστεία των τροφών όταν τά μάτια μας τρέφονται μέ άσεμνα θεάματα, όταν τά άφτιά μας άκούνε ευχαρίστως διαβολές και συκοφαντίες; Ποιά ή σημασία της νηστείας, όταν μάς έχει κυριεύσει ή φιλαργυρία, όταν είμαστε δεμένοι μέ τά έπίγεια άγαθά και ξεχνάμε τά Έπουράνια που αναμένουν τούς πραγματικούς άγωνιστές; Στόχος μας κατά τήν εύλογημένη αυτή περίοδο άς είναι ή ύπόδειξη του Γέροντα Λογγίνου: Δώσε αίμα γιά νά λάβεις πνεϋμα που σημαίνει άγώνας πνευματικός, έγκράτεια, κόπος και πόνος γιά τήν κατάκτηση της χάριτος του Άγ. Πνεύματος και κάνοντας πιό κατανοητό αυτό ό Γέροντας Παΐσιος θά μάς πει πώς σταυροπόδι δέν μπορεί νά πάει κανένας στόν Παράδεισο.



Στηριγμένοι στις εύχές της Εκκλησίας μας, έχοντας συνοδοιπόρους τούς Άγίους και τήν Παναγία μας, άς ξεκινήσουμε τήν πνευματική μας πορεία ή οποία θά μάς οδηγήσει στην λαμπροφόρο νύχτα της Αναστάσεως. Γιά νά καταλάβουμε τό νόημα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής θά πρέπει νά συμμετέχουμε στις Ι. Άκολουθίες της, στόν Κατανυκτικό Έσπερινό κάθε Κυριακή άπόγευμα, στην Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία κάθε Τετάρτη άπόγευμα και κάθε Παρασκευή πρωί, στούς Χαιρετισμούς της Παναγίας μας κάθε Παρασκευή βράδυ, στην Κυριακάτικη

Θ. Λειτουργία και καθημερινά στό κατανυκτικό Μεγάλο Απόδειπνο, ακολουθίες που θά μάς προσφέρουν χάρη, εύλογία και μεγάλη πνευματική ώφέλεια. Κυρίως όμως νά φροντίσουμε, μέ τήν άδεια του Πνευματικού μας, νά κοινωνούμε όσο γίνεται πιό συχνά τήν άπαραίτητη γιά τήν ένίσχυση της προσπάθειάς μας Πνευματική Τροφή από τό Άγιο Ποτήριο, τό Σώμα και τό Αίμα του Χριστού μας.

Μέ τήν συμμετοχή μας στην Λατρεία της Σαρακοστής, τήν νηστεία, τήν έγκράτεια, τήν συγχώρηση σέ όσους πικράναμε και τήν διάθεση γιά άγώνα πνευματικό ό οποίος θά μάς έπιφέρει καρπούς μετανοίας, θά άξιωθούμε νά άντικρύσουμε και νά ζήσουμε τήν Άγία Ήμέρα της Εγέρσεως, τό «τερπνόν Πάσχα» και οι ψυχές μας νά λουσθούν από τό Άνέσπερο Φώς που πηγάζει από τόν Πανάγιο Τάφο του Κυρίου μας.

Τό παιδί στην πρώτη τάξη του Δημοτικού σχολείου

Είναι γενικά αποδεκτό ότι η έναρξη της φοίτησης στο σχολείο αποτελεί, για την πλειοψηφία των παιδιών, ένα σημαντικό γεγονός που απαιτεί πρόσθετη επιβάρυνση του οργανισμού για προσαρμογή στις νέες συνθήκες. Μπορεί αυτό να αποδειχθεί συχνά ένας κλονισμός για τα συνεσταλμένα παιδιά, τα οποία είχαν αποκλειστικά μέχρι τότε τη φροντίδα της μητέρας τους και που δεν είχαν φοιτήσει προηγούμενα σε νηπιαγωγείο. Επίσης μπορεί να έχει αρνητική επίδραση σε παιδιά αδύνατα ή φιλάσθενα ή σε παιδιά με παρεκκλίσεις στην ανάπτυξή τους.

Ο τρόπος ζωής, που επιβάλλει το σχολείο, ζητά απ' το παιδί να έχει συγκεκριμένη ώρα προσέλευσης στο μάθημα, να κάνει την καθορισμένη σχολική εργασία για το σπίτι σε συγκεκριμένα χρονικά πλαίσια και να έχει την έγνοια για πολλά πράγματα, που μέχρι στιγμής δεν είχε. Όλα αυτά αποτελούν ένα σύνολο σημαντικών έρεθισμάτων για τη φυσική ανάπτυξη. Στο παραπάνω γεγονός προστίθεται η κούραση και το μονόπλευρο στατικό έργο που συνδέεται με τη μεταφορά των βιβλίων, το κάθισμα στο θρανίο και με τον περιορισμό της κίνησης. Επίσης συχνά οι αρνητικές ψυχικές εμπειρίες, που είναι αποτέλεσμα του αποχωρισμού του παιδιού από τη μητέρα, ή αμηχανία, ο φόβος ή και ο τρόμος μερικές φορές, δρούν ως έρεθίσματα που διαταράσσουν τη διαδικασία της ανάπτυξης.

Στή χώρα μας, η σχολική ζωή αρχίζει στην ηλικία των 5,5 – 6,5 ετών. Πρέπει να σημειωθεί ότι, συγκριτικά με πολλές άλλες χώρες, η παραπάνω ηλικία είναι η μικρότερη. Κατά την προσχολική ηλικία, η κινητική δραστηριότητα του παιδιού εκδηλώνεται χωρίς συγκεκριμένους περιορισμούς. Επίσης δεν υπάρχει έντονη απαίτηση για πειθαρχία

μέσα στην τάξη και ο φόβος της μη πραγματοποίησης σχολικών μαθημάτων στο σπίτι. Το σχολείο δεν εξασφαλίζει απόλυτα τις κατάλληλες συνθήκες για κινητική ανάπτυξη των μαθητών, αλλά αντίθετα δρα ανασταλτικά. Αυτό συμβαίνει διότι η δομή του σχολικού προγράμματος είναι τέτοια που «πνίγει» την όρμηφυτη τάση του παιδιού για κίνηση. Το σχολείο, έτσι όπως λειτουργεί, αναγκάζει το παιδί να κάθεται για πολύ ώρα στο θρανίο και να συγκεντρώνει την προσοχή του. Η παρατεταμένη καθήλωση του μαθητή στο θρανίο παρεμποδίζει την εκτόνωση της κινητικής του διέγερσης. Η συσσωρευμένη ενέργεια, που παράγεται από τη μη εκτόνωση της όρμηφυτης κινητικής διέγερσης, εκτονώνεται με όρμητική, θορυβώδη

και συχνά απερίσκεπτη κινητική συμπεριφορά των μικρών μαθητών. Το γεγονός αυτό είναι εύκολο να διαπιστωθεί τόσο στα διαλείμματα, όσο και κατά την επιστροφή του παιδιού από το σχολείο στο σπίτι.

Τό παιδί, για να γνωρίσει τον κόσμο που τό

περιβάλλει, θά πρέπει να έχει μία ενεργητική σχέση μ' αυτόν. Η σχέση αυτή επιβάλλεται για να μπορέσει να γνωρίσει τις ιδιότητες και τις δυνάμεις της φύσης, καθώς και τις μεταβολές του περιβάλλοντος, τόσο του υλικού όσο και του κοινωνικού. Όσο μεγαλύτερη επομένως είναι η επαφή του παιδιού με τον εξωτερικό κόσμο, όσο περισσότερες εμπειρίες και έντυπώσεις βιώσει, τόσο πλουσιότερο φάσμα γνώσεων θά αποκτήσει και οι δυνατότητες αποτελεσματικής δράσης θά είναι μεγαλύτερες. Η κίνηση είναι τό πιο φυσικό μέσο για να εκφράσουμε τά βιώματα και τις επιθυμίες μας. Η τάση για αυτοέκφραση, με τη βοήθεια της κίνησης, είναι ιδιαίτερα έντονη στο παιδί. Η υπερδιέγερση, ο αυθορμητισμός και η σπατάλη των κινήσεων μεταβάλλονται με την



ήλικία καί τή νοητική ώριμηση καί ιδιαίτερα μέ τή σταδιακή έπικυριαρχία τοῦ λόγου, σέ έργαλειο - μέσο έπικοινωνίας μέ τό περιβάλλον. Τό νά δώσουμε στό παιδί τήν εὐκαιρία γιά κινητική αὐτοέκφραση, εξασφαλίζουμε μιά ἀπό τίς πιό οὐσιαστικές προϋποθέσεις, γιά ὁμαλή καί ἰσορροπημένη σωματική καί ψυχοκινητική ἀνάπτυξη. Μέ τό παιχνίδι, μέ τήν ἐπίλυση κινητικῶν προβλημάτων καί μέ τήν ἀθλητική δραστηριότητα δίνουμε στό παιδί τήν εὐκαιρία νά ἀναπτύξει τή δημιουργικότητά του, τήν ἀτομικότητά του, τήν αὐτονομία του καί τήν ἱκανότητα νά θέτει στόχους.

Ἐπομένως, ἡ εξασφάλιση εὐκαιριῶν γιά δημιουργική δραστηριότητα, μέσα ἀπό τήν ὁποία τό παιδί θά ἀνακαλύπτει τόν ἑαυτό του καί τόν κόσμο, ἀποτελεῖ μιά ἀδιαμφισβήτητη ἀναγκαιότητα. Συγκεκριμένα, ἡ ἀσκηση συμβάλει θετικά στή διατήρηση τῆς συγκινησιακῆς ἰσορροπίας, στήν αὐξηση τῆς ψυχικῆς ἀντοχῆς, στήν ἐνδυνάμωση τῆς αὐτοπεποίθησης καί αὐτοεκτίμησης, στόν ἔλεγχο τοῦ ἄγχους καί στήν ἱκανότητα προσαρμογῆς

σέ νέες συνθῆκες. Ἐπίσης ἡ κινητική δραστηριότητα ἀναπτύσσει στά παιδιά τήν ὑπευθυνότητα, τήν πειθαρχία, τήν ἐπιμονή στήν ὑπερνίκηση ἐμποδίων. Ὄταν τά παιδιά δέν ἀσκοῦνται ἐμφανίζουν τά ἑξῆς συμπτώματα: μείωση τῆς ἱκανότητας τοῦ ὁργανισμοῦ γιά ἔργο, μείωση τῆς ἀνθεκτικότητάς του, ἐπιρρέπεια σέ ἀσθένειες, μείωση τοῦ βασικοῦ μεταβολισμοῦ, μείωση τῆς ἀποδοτικότητας τοῦ κυκλοφορικοῦ καί ἀναπνευστικοῦ συστήματος.

Ἡ Φυσική Ἀγωγή ἔχει μοναδική συνεισφορά στή διαπαιδαγώγηση τοῦ παιδιοῦ. Ἡ εὐεργετική ἐπίδραση τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς δέν περιορίζεται μόνο στίς βιολογικές προσαρμογές. Ἡ σωματική ἀσκηση δέν θωρακίζει μόνο τήν υγεία, δέν ἀνυψώνει μόνο τήν βιολογική στάθμη. Ἡ εὐεργετική τῆς ἐπίδραση ἐπεκτείνεται καί στίς ψυχοκοινωνικές ιδιότητες τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας. Οἱ πλούσιες κινητικές ἐμπειρίες, πού ἀποκτοῦν τά παιδιά στό μάθημα τούς δίνουν τή χαρά τῆς δημιουργίας, ὅταν ἐργάζονται ἀτομικά ἢ συνεργάζονται μέ ἄλλα παιδιά.

Μαρία Γκούμπλια, Γυμνάστρια



Ὁ Ἐσταυρωμένος τοῦ Ναοῦ μας.

Πρὶν σοῦ στείλει ὁ Θεός
Τόν Σταυρό πού σηκώνεις
Τόν κοίταζε μέ τά πάνσοφα μάτια Του
Τόν ἐξέτασε μέ τή θεία λογική Του
Τόν ἔκλεξε μέ τήν ἀτελείωτη δικαιοσύνη Του
Τόν φέρμανε στή γεμάτη ἀγάπη καρδιά Του
Τόν ζύγισε καλά μέ τά στοργικά Του χέρια
μή τυχόν καί πέση βαρύτερος
ἀπ' ὅσο μπορεῖς νά σηκώσης
καί ἀφοῦ ὑπελόγησε τό θάρος σου
Τόν εὐλόγησε καί τόν ἀπέθεσε στούς ὦμους σου.

Μπορεῖς νά τόν σηκώσεις
κράτησέ τον καί ἀνέβαινε
ἀπό τόν Γολγοθᾶ πρὸς τήν Ἀνάσταση.
Ἀμήν.

Η ΚΑΥΧΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙ

Τό θέμα τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν, πού συζητιέται ὅλο καί περισσότερο κάθε μέρα, μέχρι νά γίνη πράξη μέ νομοθετικές ρυθμίσεις –παρά τίς ὅποιες ἀντιδράσεις– ἐντάσσεται στό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας, μιᾶς ἐποχῆς, πού ἀπό τή μιᾶ κόπτεται πώς τάχα εἶναι ἀνθρωποκεντρική (δηλαδή τά πάντα γιά τόν ἄνθρωπο) καί ἀπό τήν ἄλλη σέ καίριες στιγμές τοῦ ἀνθρώπου ἀποδεικνύεται ιδιαίτερα κυνική καί ἀπάνθρωπη.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ὁ μόνος Νοῦς πού ἔμεινε ὀρθίος στή γῇ γιατί στηρίζεται ἀπ' τόν οὐρανό καί γι' αὐτό δέν σάλεψε, ὅπως σαλέψαμε ἢ κινδυνεύουμε νά σαλέψουμε ὅλοι μας, θά ἀγωνισθῇ καί πάλι νά μᾶς φέρῃ στά συγκαλά μας καί σ' αὐτό τό θέμα, ὅμως τό τελικό ἀποτέλεσμα θά κριθῇ ἀπό τό ἂν τελικά θέλουμε νά ἀφυπνισθοῦμε ἢ συνηθίσουμε νά ἀποφασίζουν ἄλλοι γιά μᾶς χωρίς ἐμᾶς, γιατί στίς δύσκολες ἀποφάσεις ξαναμπαίνουμε στήν ιδιότυπη «κούνια» μας καί πιπιλᾶμε τό δάχτυλό μας!...

Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν πολλά θεολογικά ἐπιχειρήματα γιά τούς πιστούς Ὁρθοδόξους χριστιανούς, μέ τά ὅποια καταδεικνύεται τό ἀπαράδεκτο τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν. Ὅμως αὐτά δέν θά ἔχουν καμμία ἀποτελεσματικότητα χωρίς τή δική μας –τοῦ καθενός μας– λογική καί θεολογική συμμετοχή.

Πολλές φορές νοιώθει κανεῖς γραφικός ὅταν ἐπιχειρηματολογεῖ μπροστά σέ

ἀνθρώπους πού ἔχουν κάνει τή σκοπιμότητα ἀλήθεια, σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε νά θέλουν νά κάψουν μετά τό θάνατό τους τό ἴδιο τους τό σῶμα!

Πρόκειται γιά ἀνθρώπους πού ὁ σοφός λαός μας ἀποκαλεῖ, ἤδη προτοῦ πεθάνουν ἀνθρώπους τῆς... «πυρκαγιᾶς». Καί εἶναι πράγματι γιά κάψιμο, ἀφοῦ δέν ἄφησαν μέσα τους τίποτα πού νά θυμίζῃ τήν καταγωγή τους, τίποτα πού νά θυμίζῃ Θεό.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς «πυρκαγιᾶς» εἶναι αὐτοί πού σ' ὅλη τή ζωή τους κάνουν τά πάντα γιά νά λατρέψουν τό σῶμα τους, νά τό κάνουν τό κέντρο τοῦ σύμπαντος καί τῆς προσοχῆς,

καί, τελικά, μ' αὐτόν τόν τρόπο καταντοῦν τό σῶμα τους σκέτες σάρκες χωρίς κανένα διακριτικό προσώπου καί ζωῆς ὥστε νά βρῇ ὁ Θεός μέσα τους τόπο ἀναπαύσεως καί γι' αὐτό ἀναχωρεῖ ἀπ'

αὐτούς: «οὐ μή καταμείνῃ τό πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τόν αἰῶνα διά τό εἶναι αὐτούς σάρκας» (Γεν. 6, 3). Καί ὅταν ἀναχωρήσῃ ὁ Θεός ἀπό τόν ἄνθρωπο ἀρχίζει τό μῖσος τοῦ ἀνθρώπου γιά τόν ἑαυτό του καί δέν ἡσυχάζει ἕως ὅτου ἐξολοθρεῦσῃ τελείως τό σῶμα του καί τό κἀνῃ στάχτη!

Ἀὐτοῦ τοῦ εἶδους ἄνθρωποι «ἐμπνεύσθησαν» τήν αὐτοκαταστροφή καί τό ὁλοκαύτωμά τους καί οἱ κατά πνεῦμα συγγενεῖς τους εἶναι αὐτοί πού βάλθηκαν νά προπαγανδίζουν ὑποδεικνύοντας στόν ταλαίπωρο λαό μας



ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ... «ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ»

πώς τό πιό σπουδαῖο πού ἔχει νά κάνη γιά τό σῶμα του πεθαίνοντας εἶναι νά τό... κάψῃ!

Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἐκδίκηση ἀπό τήν ἐκδίκηση τῆς ψυχῆς πού παραμελήθηκε ἀπόλυτα σ' ὅλη τήν ἐπίγεια ζωή γιά νά δοθῇ ἀπόλυτη προτεραιότητα στό σῶμα της. Αὐτή ἡ ψυχὴ μισεῖ τελικά τόσο θανάσιμα τό σῶμα της ὥστε τό καίει (...)

Αντίθετα, οἱ πιστοί, γνωρίζουμε πώς τά σώματά μας δέν μᾶς ἀνήκουν γιατί δέν εἶναι ἀπλές σάρκες ἀφοῦ «ἐξαγορασθήκαμε» ἀπό τόν Χριστό πού ἔγινε Σῶμα μας καί Αἷμα μας. Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ἀφυπνίζει: «Οὐκ οἶδατε ὅτι τό σῶμα ὑμῶν ναός τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπό Θεοῦ καί οὐκ ἐστέ ἐαυτῶν; Ἦγοράσθητε γάρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τόν Θεόν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ᾧ τινά ἐστι τοῦ Θεοῦ (1 Κορ. 6, 19).

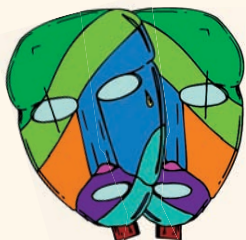
Οἱ πιστοί γνωρίζουμε ὅτι ὁ χωρισμός τῆς ψυχῆς ἀπό τό σῶμα δέν ἀχρηστεύει τό σῶμα ὥστε νά δικαιολογοῦμεθα νά τό κάψουμε, ὅπως καίμε τά σκουπίδια, γιά νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' αὐτά! Καί τοῦτο, γιατί τό «κατ' εἰκόνα» ὑπάρχει καί στό σῶμα μας καί ὄχι μόνο στήν ψυχὴ μας. Αὐτό διατρανώνεται καί στή Νεκρώσιμη Ἀκολουθία: «Θρηνῶ καί ὀδύρομαι ὅταν ἐννοήσω τόν θάνατον, καί ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τήν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα...». Στόν τάφο δέν βρίσκεται ἡ ψυχὴ ἀλλά μόνο τό σῶμα μας, τό «κατ' εἰκόνα» Χριστοῦ σῶμα μας.

Οἱ πιστοί γνωρίζουμε ὅτι οἱ Εἰκόνες δέν καίγονται. Οἱ ναοί τοῦ Θεοῦ δέν καίγονται καί ὅποιος αὐτά τά ἱερά καί τά ὅσια καίει εἶναι ἱερόσυλος καί βέβηλος. Ἄν αὐτά ἰσχύουν γιά τίς αἰσθητές εἰκόνες καί τούς χειροποίητους ναούς, πολύ περισσότερο ἰσχύουν γιά τίς ἔμψυχες εἰκόνες, γιά τά ἔμψυχα ἀρτοφόρια, γιά μᾶς δηλαδή τούς ἀνθρώπους πού ἀγαποῦμε τόν Θεό καί παρά τήν ἐλεεινότητά μας δέν θέλουμε Αὐτός νά ἐγκαταλείψῃ οὔτε τήν ψυχὴ, οὔτε τό σῶμα μας καί ἰδιαίτερος μετά τόν θάνατό μας πού θά προσδοκοῦμε τήν Ἀνάσταση τῶν σωμάτων μας ἀπό τά ταμεῖα τοῦ Θεοῦ.

Τό πρόβλημα πού ἔντονα συζητεῖται ἀπό ἀνθρώπους ἐκτός Ἐκκλησίας δέν ἀφορᾷ τόν λαό μας. Ἀφορᾷ μόνο τούς ἴδιους. Δέν πιστεύουν στήν Ἀνάσταση τῶν νεκρῶν ἀλλά μόνο στήν... καθαριότητα τῶν Πόλεων! Καί θέλουν νά κάνουν καί τόν πιστό λαό νά...

χαζέψῃ σάν κι αὐτούς καί νά κάψῃ τό σῶμα του γιά χάρη τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀνθρώπων τῆς «πυρκαγιᾶς». Ὁ λαός μας στήν πλειοψηφία του δέν θά ἀκολουθήσῃ ἀνθρώπους τῆς «πυρκαγιᾶς» γιατί σέβεται καί διστάζει νά κάψῃ ἀκόμη καί μιά φθαρμένη χάρτινη εἰκονίτσα. Πολύ περισσότερο δέν θά διανοηθῇ νά κάψῃ ποτέ τήν σφραγισμένη μέ τό ἅγιο Βάπτισμα καί ποτισμένη μέ τό Τίμιο Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας ἔμψυχη Εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, τό σῶμα του!

**Πρωτοπρεσβύτερος
π. Βασίλειος Βολουδάκης**



Νύχτα Τσικνοπέμπτης



«Πώς αγγιρεύουν έτσι οι άνθρωποι: Πώς μεμιάς αφήνονται έρμαια στίς ροπές και στίς τάσεις της φθαρτής ανθρωπίνης τους φύσης; Πώς κατάντησε απόψε αυτή η ήσυχη επαρχιακή πόλη; Θαρρείς και δεν την κατοικούν άνθρωποι αλλά ανθρωπόμορφα τέρατα πού άλλος μέ κεφάλι γαιδάρου, άλλος lionταριοῦ, άλλος πιθήκου τρέχουν νά προλάβουν νά γλεντήσουν, νά μεθύσουν, νά ἀμαρτήσουν ὅσο γίνεται περισσότερο. Γιατί απόψε εἶναι Τσικνοπέμπτη και γέμισε ἡ πόλη μασκαράδες. Απόψε κάθε λογικός ἄνθρωπος δέν ξεμυτίζει ἀπό τό σπίτι του».

Αὐτά σκεφτότανε ὁ παπα-Θανάσης, καθώς ἔμπαινε στό σπίτι του γυρνώντας ἀπό τό ναό.

- Ἄ, παπαδιά μου, τό κακό παράγινε! Ὁ Θεός νά μᾶς συγχωρέσει, εἶπε στή γυναῖκα του, μόλις μπήκε μέσα.

Ἐκεῖνη τόν κοίταξε μέ κατανόηση.

- Ὁ Θεός νά μᾶς φυλάει, εἶπε και ἄρχισε νά ἐτοιμάζει τό βραδινό φαγητό.

Στό σπίτι τοῦ παπα-Θανάση, περασμένα πιά τά μεσάνυχτα, ἐπικρατεῖ ἡσυχία. Τά παιδιά και ἡ παπαδιά εἶχαν ἤδη κοιμηθεῖ κι ὁ παπα-Θανάσης ἐτοιμαζότανε και κεῖνος νά πάει γιά ὕπνο, ὅταν ἀκούστηκε τό κουδούνι τῆς πόρτας. Τινάχτηκε μέσα στόν ὕπνο τῆς ἡ παπαδιά και βρέθηκε δίπλα στόν παπα-Θανάση.

- Μήν ἀνοίγεις τέτοια νύχτα, πάτερ μου! τόν παρακάλεσε φοβισμένη.

- Γιατί φοβάσαι; τήν καθούχασε ἐκεῖνος. Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού μᾶς κτυποῦν τέτοια ὥρα τήν πόρτα; Ἀφοῦ τό ξέρεις τό σπίτι τοῦ ἱερέα διανυκτερεύει κάθε βράδυ.

- Ναί, μά απόψε...

Τῆς χαμογέλασε ὁ παπα-Θανάσης και ἄνοιξε τήν πόρτα.

- Πάτερ μου, μέ συγχωρεῖτε πού ἦρθα τέτοια ὥρα, ὅμως ἡ μάνα μου πεθαίνει και ζητᾷ νά ἐξομολογηθεῖ και νά κοινωνήσει.

Ὁ ἄνθρωπος πού στεκόταν μπροστά του, παρόλο πού ἦταν ἄντρας, ἔτρεμε ὁλόκληρος κι ἄφηνε τά δάκρυά του δίχως ντροπή νά τρέχουν.

- Πήγαινε ἐσύ κοντά τῆς, παιδί μου, και γώ πάνω ὡς τήν ἐκκλησία νά πάρω τή θεία Κοινωνία και ἔρχομαι ἀμέσως.

Ἐφυγε ὁ ἄντρας ἀφήνοντας στόν παπα-Θανάση τή διεύθυνσή του.

- Ποῦ θά πᾶς, πάτερ μου, μόνος σου τέτοια ὥρα, μιά τέτοια νύχτα; Δέ φοβάσαι; Γιατί δέν τόν κρατοῦσες νά πᾶτε συντροφιά;»

Ἡ παπαδιά μιλοῦσε και κεῖνος τήν κοίταζε αὐστηρά.

- Μόνος εἶπες, παπαδιά, μόνος; Κι ὁ Κύριος πού θά κουβαλάω στά χέρια μου; Ἄ, παπαδιά μου, κάτι σ' ἔχει πιάσει απόψε και δέ μιᾶς γνωστικά.

Ντύθηκε ὁ παπα-Θανάσης και βγῆκε στό δρόμο. Ἐσχάσε πώς ἦταν νύχτα Τσικνοπέμπτης. Δέν τόν ἀπασχολοῦσαν καθόλου οἱ μασκαράδες πού ἔβλεπε γύρω του. Ἐνα μόνον τόν ἀπασχολοῦσε, νά προλάβει νά δώσει τό «φάρμακο τῆς ἀθανασίας» στόν ἐτοιμοθάνατο.

Πῆρε μέ δέος στά χέρια του τό σῶμα και τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ και ξαναβγῆκε στό δρόμο. Δέν κοιτοῦσε οὔτε δεξιά οὔτε ἀριστερά. Μόνον ἔτρεχε νά προλάβει.

Σέ μιά στροφή τοῦ δρόμου ἄκουσε γέλια και φωνές. Κάποιος φώναξε κοροϊδευτικά: «Τήν εὐχή σου δέσποτα!», μά δέν γύρισε νά κοιτάξει. Καί τότε, δέν κατάλαβε πώς, βρέθηκε κυκλωμένος ἀπό μιά παρέα μασκαράδων, πού προσπαθοῦσαν νά τόν σταματήσουν.

- Συνάδελφε, πού πᾶμε;

Ἐνας νεαρός μασκαρεμένος σέ παπά, μέ χνῶτο πού μύριζε ποτό, στεκόταν μπροστά του κρατώντας στό χέρι ἕνα σταυρό. Τά'χασε ὁ παπα-Θανάσης και πρίν προλάβει νά πει τίποτα, δέχτηκε τήν ἐπίθεση ὅλου τοῦ τσοῦρμου. Ἄλλος τόν τραβοῦσε ἀπό τά ράσα κι ἄλλος τοῦ ἔβγαζε τό καλυμμαῦχι.

Ὁ παπα-Θανάσης ἔσφιξε στό στήθος του τ' ἄχραντα Μυστήρια και προσπάθησε νά τούς μιλήσει, μά κανένας δέν ἄκουγε. Κάποιος τότε τοῦ τράβηξε τή γενειάδα και -σάν νά τόν κτύπησε ἡλεκτρικό ρεύμα- ἄρχισε νά φωνάζει:

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τό 'Εκκλ. Συμβούλιο αισθάνεται τήν ανάγκη νά εὐχαριστήσῃ ὅλους ὅσοι κατά καιρούς συνέβαλλαν καί συμβάλλουν στήν εὐπρέπεια, στόν καλλωπισμό καί στόν ἐξοπλισμό τοῦ Ναοῦ μας καί ἐν προκειμένῳ:

♦ Τήν κ. **Βάγια Ἀθ. Κατσέλη** ἡ ὁποία προσέφερε τήν εἰκόνα τοῦ Ἑσταυρωμένου.

♦ Τήν κ. **Μαρία Δημ. Χρήστου**, ἡ ὁποία ἐπαργύρωσε στήν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις (πού βρίσκεται στό τέμπλο μας δίπλα ἀπό τήν εἰκόνα τῶν Βοιωτῶν Ἀγίων), τό ἀσημένιο φωτοστέφανο καί τά χέρια τοῦ Ἁγίου.

♦ Τίς κυρίες **Θεοδώρα Μπουτσίνη, Μουστάκα Σοφία, Πλατή Πολυξένη, Εὐρίκη Σιαμανδούρα** καί **Κων/να Μ. Κατζέλη**, γιά τά χρηματικά ποσά πού προσέφεραν γιά τούς νέους τάπητες (χαλιά) τοῦ Ναοῦ μας.

Σέ ὅλους, εὐχόμαστε «Πάσαν δόσιν ἀγαθὴν καί πάν δώρημα τέλειον» μέ τίς πρεσβείες τοῦ Ἁγίου μας.

Τό 'Εκκλ. Συμβούλιο

- Εἶναι ἀληθινός, ρέ, εἶναι ἀληθινός!

Ἡ παρέα κοκκάλωσε στή θέση της κι ὁ παπα-θανάσης, μέ τό πρόσωπο μουσκεμένο ἀπό τόν ἰδρώτα τῆς ἀγωνίας καί τά δάκρυά του, τούς κοίταξε χωρίς νά μιλά.

- Συγγνώμη, πάτερ! εἶπε ἐκεῖνος πού τοῦ τράβηξε τή γενειάδα. Νομίζαμε πώς ἦσαν ψεύτικες σάν κι αὐτόν καί...

- Σᾶς εἶδαμε καί τέτοια ὥρα ἔξω καί ἦσαν σίγουροι πώς ἦσαν μασκαρεμένοι. Συγχαρώστε μας! εἶπε ἕνας ἄλλος.

- Πάω νά κοινωνήσω μιά ἐτοιμοθάνατη, παιδιά μου. Ὁ θάνατος δέν ἔχει ὥρες κατάλληλες καί ἀκατάλληλες κι ἐγώ τρέχω νά τόν προλάβω. Καί σύ, παιδί μου, βγάλε τά ράσα τά τιμημένα. Μήν ἁμαρτάνεις ἄλλο ρεζιλεύοντάς τα. Εἶναι πολύ ἱερό τό ράσο, γιά νά μασκαρεύεσαι μ' αὐτό. Τραβάτε στά σπίτια σας, παιδιά μου, κι ὁ Θεός νά σᾶς συγχωρήσει.

Ἄνοιξε τό βῆμα τοῦ ὁ παπα-θανάσης, γιά νά κερδίσει τό χαμένο χρόνο. Ἦταν πικραμένος ὡς τά κατάβαθά του. Τόσο πολύ, λοιπόν, χάλασαν οἱ ἄνθρωποι, ὥστε μασκαρεύονται καί ἱερεῖς;

- Πάτερ, Πάτερ!

Ἡ φωνή πού ἔφτασε στά αὐτιά του ἦταν γεμάτη ἀγωνία. Σταμάτησε καί περίμενε. Ἕνας νεαρός κατακόκκινος ἀπό τήν τρεχάλα καί τήν ντροπή ἔφτασε κοντά του λαχανιασμένος.

- Πάτερ! Εἶμαι κεῖνος πού ντύθηκε παπάς. Τό

ἔκανα ἐντελῶς ἀπερίσκεπτα, πάτερ και... καί θέλω νά ῥθω μαζί σας στό σπίτι τῆς ἐτοιμοθάνατης. Δέν... δέν θέλω νά σᾶς πάρουν κι ἄλλοι γιά ψεύτικο...

Ὁ παπα-θανάσης τοῦ ἔκανε νόημα νά τόν ἀκολουθήσει. Στά χέρια του ὁ νεαρός κρατοῦσε τό σταυρό πού εἶχε μαζί του. Μπήκαν στό σπίτι τῆς ἐτοιμοθάνατης σιωπηλοί.

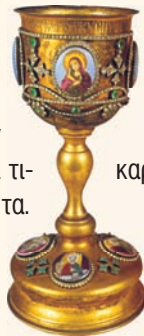
- Χαίρομαι, πάτερ, πού βρήκατε καί παπαδάκι καί δέν ἦρθατε μόνος, εἶπε ὁ ἄντρας πού τόν εἶχε καλέσει.

Ὁ νεαρός ξανακοκκίνησε καί κοίταξε μέ ἀγωνία τόν παπα-θανάση.

- Naί, ὁ Θεός μου τόν ἔστειλε, εἶπε ἐκεῖνος καί τά λόγια του καρφώθηκαν στήν καρδιά τοῦ νεαροῦ.

- Πάτερ, δέν θά σᾶς ἐγκαταλείψω ποτέ, ἔλεγε ὁ νεαρός λίγη ὥρα ἀργότερα, ὅταν ὁ παπα-θανάσης κλείδωνε τό ναό, ἀφήνοντας ξανά μέσα τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Θά γίνω ὁ βοηθός σας, τό παπαδάκι σας. Ἴσως ἔτσι μέ συγχωρήσει ὁ Θεός γιά τήν ἱεροσυλία πού ἔκανα.

- Ἄμποτε, παιδί μου, νά τό φορέσεις τό ράσο κι ἀληθινά, εἶπε ὁ παπα-θανάσης καί τόν εὐλόγησε μέ τά δυό του χέρια, ἐκεῖνα πού πρίν ἀπό λίγο κρατοῦσαν τόν ἴδιο τόν Κύριο. Καί παράξενο· ὁ παπα-θανάσης εἶχε τή σιγουριά πώς αὐτό θά γινόταν κάποια μέρα! Καί ἀκόμα πιό παράξενο· τήν ἴδια σιγουριά ἐνίωθε μέσα του κι ὁ νεαρός.



E.B.



Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΣ

«Με αίσθήματα ευγνωμοσύνης και ευχαριστίας η Ένοριακή μας Κοινότητα στρέφεται προς τό πρόσωπο του «ανάργυρου γιατρού των ασθενών, του απροσμάχητου βοηθού εκείνων που κινδυνεύουν, του θερμού Ύπερασπιστού των θλιβομένων, και Ύπερμαχου εκείνων που βρίσκονται

σε διάφορες ανάγκες» του Αγίου Όσιομάρτυρος Νικολάου του Νέου, γιά δεύτερη φορά στον ίδιο χρόνο, μετά την 9η Μαΐου, ημέρα κατά την οποία πανδηώς έόρτασε και πανηγύρισε την άνοιξιάντικη και Άναστάσιμη μνήμη Του.

Η σημερινή Έορτή διά της οποίας τιμούμε και πάλι τόν Όσιομάρτυρα, μās μεταφέρει στα μαύρα και άπαρηγόρητα χρόνια της Γερμανικής Κατοχής, πού η Πατρίδα μας στέναζε και αίμορραγούσε κάτω από τόν άσκήκωτο ζυγό του κατακτητή, και μέ τά μάτια της ψυχής μας, μās βοηθά νά παρακολουθήσουμε τό δράμα πού έζησαν οί κάτοικοι της συνοικίας του Ταχίου, και νά συμμεριστούμε την άπόνγωση, τόν πόνο και την άγωνία της θλιβερχής αυτής ημέρας του Όκτωβρίου του 1943.

Γιά νά κατανοήσουμε καλύτερα την κρισιμότητα των στιγμών, θά πρέπει νά λάβουμε ύπ' όψιν μας ότι, τόν Ιούνιο και τόν Αύγουστο του ίδιου έτους, είχαν πυρποληθεί τό Δίστομο και ό Πρόδρομος αντίστοιχα, ενώ εκατοντάδες Βοιωτών είχαν εκτελεσθεί χωρίς οίκο ως αντίποινα γιά την Άντιστασιακή δράση πού είχε εκδηλωθεί. Αυτό σημαίνει ότι οί Γερμανοί ήταν άποφασισμένοι νά νικήσουν στο αίμα κάθε άντιστασιακή ενέργεια άπ' όπου κι αν προερχόταν.

Οί πληροφορίες τους έλεγαν, ότι στο Τάχι ήταν κρυμμένα πολλά πυρομαχικά, τά όποια θά χρησιμοποιούσαν οί αντάρτες εναντίον των Δυνάμεων Κατοχής. Πραγματικά! Στο σημείο πού βρίσκεται σήμερα τό κωδωνοστάσιο υπήρχε ένας μικρός βοηθητικός χώρος, ό όποιος ήταν γεμάτος μέ όπλα και πολεμοφόδια. Οί Γερμανοί έδωσαν διαταγή νά συγκεντρωθούν όλοι οί κάτοικοι έξω από τόν Ναό, και παράλληλα ζήτησαν κατάλογο των άνδρων από 16 έτών και πάνω, ενώ όποιος δέν ήταν παρών στο προσκλητήριο νά τόν αναζητούν και νά τόν εκτελούσαν επί τόπου.

Άπέναντι από τούς δυστυχείς κατοίκους, τό Έκτελε-

στικό Άπόσπασμα περίμενε τό σύνθημα του Άξιωματικού γιά νά στείλει τό καυτό μολύβι στα σκελετωμένα από την πείνα σώματά τους. Έγινε έξονυχιστικός έλεγχος παντού. Στα σπίτια, στις άποθήκες, στα ύπόγεια. Μέχρι και στον Ναό έρμησαν γιά νά έντοπίσουν τά πυρομαχικά.

Τήν είσοδο του χώρου όπου ήταν κρυμμένα τά πυρομαχικά την έκλεινε μία ξύλινη πόρτα, ή όποία άνοιγόκλεινε μέ τό φύσημα του άέρα και παράτεινε την άγωνία των άπελπισμένων, πού παρακολουθούσαν τόν αίμοβόρο Άξιωματικό νά φθάνει μέχρι εκεί, δύο και τρεις φορές, αλλά νά μήν μπαίνει μέσα, έχοντας νεκρωμένη την στρατιωτική του διαίσθηση αλλά και την ανθρώπινη περιέργεια.

Άκόμα και όταν οί κάτοικοι σε μία άπελπισμένη προσπάθεια γιά νά σωθούν έστειλαν τόν μακαρήτη πιά Άναστάσιο Πλατή (μικρό παιδάκι τότε) νά κλείσει την πόρτα του χώρου αυτού, ή μοναδική αντίδραση του Γερμανού Άξιωματικού ήταν νά χειροδικήσει επάνω στο παιδί.

Σέ λίγο οί Ναζί έφυγαν άπρακτοι και σκυλιασμένοι. Έφυγαν ντροπισμένοι και νικημένοι, όχι από Πατριώτες αυτήν την φορά, αλλά από τόν στρατιώτη του Χριστού Νικόλαο.

Αυτός είναι ό λόγος πού κάθε χρόνο την τελευταία Κυριακή του Όκτωβρίου μέ θαυμασμό και Εulάβεια ευχαριστούμε τόν Όσιομάρτυρα Νικόλαο και ταυτόχρονα προσευχόμαστε ένώπιον του Παντίμου και Πολυσεβαστου Λειψάνου Του και τόν ίκετεύουμε, νά περιβάλλει υπό την προστασία Του την Ένορία μας, ή όποία σεμνύνεται μέ τό Όνομά Του και νά την περιφρουρεί από κάθε όρατό και άόρατο κίνδυνο...».

Μέ αυτά τά λόγια ό Έφημέριος του Ναού άναφέρθηκε στο θαύμα της διάσωσης της Ένορίας από τά Γερμανικά Στρατεύματα Κατοχής τόν Όκτώβριο του 1943 κατά την Λατρευτική Σύναξη της Κυριακής 29-10-2006.

Τήν θεία Λειτουργία την ημέρα αυτή, τέλεσε ό Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλος στην Έπαρχία του όποίου υπάγεται τό ιερό προσκύνημα του Τόπου του Μαρτυρίου, και του Τάφου του Όσιομάρτυρος Νικολάου στα Βούνενα της Θεσσαλίας, μέ την συμμετοχή του παν. Πρωτοσυγγέλλου της Ι. Μητροπόλεως μας Άρχιμ. π. Φιλοθέου, άλλων κληρικών και πυκνότατου έκκλησιάζματος. Μετά την Άρχιερατική θ. Λειτουργία τέλεσθηκε Δοξολογία γιά την σωτηρία της Ένορίας ενώ στον φιλοξενούμενο Ιεράρχη προσφέρθηκε σε άνάμνηση της παρουσίας του στην Έορτή μας ένα συμβολικό δώρο. Μετά την άκολουθία παρατέθηκε πλούσια τράπεζα στο Ένοριακό Κέντρο στην όποία παρακάθισαν εκτός του Σεβ. Μητροπολίτου, ό Άγ. Πρωτοσύγκελλος, οί Πατέρες, ό Δ/ης της Άστυνομικής Υπ/ης Θηβών κ. Άγόρης, ό Οικονομολόγος κ. Έλ. Καρινάκης, πολλοί φίλοι της ένορίας μας και ένορίτες.

Θερμές ευχαριστίες στο Ξενοδοχείο του κ. Μελετίου (Έπαμεινώνδα 56) γιά τό ότι ανέλαβε την φιλοξενία του Ιεράρχου και της συνοδείας του. Άς έχουμε όλοι την ευλογία και την προστασία του Αγίου μας.



Τί αισθάνομαι όταν μπαίνω στο Ί. Βήμα

“Ενας νέος μιλάει γι’ αυτήν την έμπειρία

Η είσοδός μας στο Ίερό απαιτεί την ανάλογη παρουσία και προετοιμασία, πού αρκετές φορές δέν διαθέτουμε, εξαιτίας τής κούρασης και τής ανωριμότητάς μας. Όπως και νά ’χει πάντως, ή προσωπική μου πεποίθηση είναι ότι ή προσέλευσή μας στην Έκκλησία και στο Ίερό, μάς καθιστά χαρούμενους, καθώς πρόκειται νά διακονήσουμε τό Χριστό και νά συμβάλλουμε, μέ τόν τρόπο μας, στην διεξαγωγή τής θείας Λειτουργίας.

Μέ χαρά και εύτυχία, συμμετέχει στη θεία Λειτουργία τό σύνολο τών πιστών, και όχι έπειδή είναι ύποχρέωση του κάθε ανθρώπου νά άσκει τά θρησκευτικά του καθήκοντα. Έπιπλέον, λόγω τής αγιότητας του χώρου, πού είναι ό επίγειος οίκος του Θεού, μέ κατάνυξη και εύλάβεια παρακολουθώ, έγώ και όποιοσδήποτε πιστός τήν κάθε κίνηση του ιερέα, ένώ τά θεία λόγια πού ακούγονται παρασύρουν όλο τό εκκλησίασμα στό νά ψέλνει μαζί μέ τούς ψάλτες.

“Όλοι οί πιστοί, αλλά κυρίως έμείς πού παραμένουμε μέσα στό ιερό, έχουμε διάθεση γιά προσφορά πρός τό Δημιουργό και Ποιητή τών όλων. Τέλος, όλη ή τελετή τής θείας Λειτουργίας έχει ως κύριο σκοπό, τή μετάληψη τών Αχράντων Μυστηρίων, του Σώματος και του Αίματος του Θεανθρώπου. Είναι φυσικό, γιά κάθε πραγματικά ευσεβή πιστό, στην ιερότερη στιγμή τής

θείας Λειτουργίας, όπου τό Άγιο Πνεύμα είναι παρόν, τό δέος και ή κατάνυξή μας νά φθάνει στό άποκορύφωμά της, ένώ μέ τό πέρας αυτής τής τελετουργίας, ή χαρά μας είναι άνυπολόγιστη καθώς φωτοβολούμε λόγω τής πνευματικής και σωματικής ανανέωσης πού έχει επέλθη στον έαυτό μας.

“Όσο και αν φαίνεται περίεργο, από τήν προσωπική μου έμπειρία, όσον άφορά έμένα, υπάρχουν στιγμές πού άνυπομονώ τήν έλευση σημαντικών Έορτών, σταθμούς γιά τήν Όρθοδοξία, όχι μόνο εξαιτίας τών διακοπών, αλλά και εξαιτίας τής ιδιαιτερότητας τών Συναξαίων τών πιστών στην Έκκλησία και τήν τέλεση τής θείας Λειτουργίας κατά τή συγκεκριμένη περίοδο.

Έν κατακλείδι, θά ήθελα νά προσθέσω, ότι όλοι οί πιστοί, όπως και έγώ προσωπικά, χαίρονται πού προσέρχονται στην εκκλησία συμμετέχοντας στη διεξαγωγή τής Θείας Εύχαριστίας. Τό επιθυμούν, τό νιώθουν βαθιά μέσα τους.

“Η έλευσή μας στό ιερό, σηματοδοτεί τήν ανανέωσή μας, βοηθώντας μας νά προχωρήσουμε, κοιτώντας μπροστά. Γι’ αυτό και έγώ προσωπικά, χαίρομαι πού έχω τή δυνατότητα και τήν ικανότητα νά παρακολουθώ, νά συμμετέχω και νά διακονώ, όσο μπορώ, κατά τή διάρκεια τής τέλεσής Της.

Πέτρος Παρασκευάς



Γλυπτό έντοιχισμένο στην δυτική πλευρά του Ναού μας. Άποτελεί αντίγραφο γλυπτού πού βρίσκεται στην περιοχή μας και πού παρουσιάζεται από τό βιβλίο του Σεβ. κ. Ιερωνύμου «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΒΟΙΩΤΙΑ». Φιλοτεχνήθηκε από τόν άυτόδίδακτο γλύπτη κ. Γεώργιο Άργυρό.

Από την Ένοριακή μας ζωή

- ✿ Μονοήμερο ιερό προσκύνημα πραγματοποιήσαμε τό Σαββάτο 7/10/06 στον Τόπο του Μαρτυρίου καί στον Τάφο του **Όσιομάρτυρα Νικολάου** στά **Βούνενα** τῆς Θεσσαλίας, στήν **Ί. Μονή Κορώνης** ὅπου ἡ ὁμώνυμη θαυματουργός εἰκόνα τῆς Παναγίας καί ἡ Κάρα τοῦ Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ καί στό μετόχι τῆς Ί. Μονῆς τό ὁποῖο βρίσκεται στήν πόλη τῆς Καρδίτσας ὅπου συναντηθήκαμε μέ τόν αἰδεσιμολ. πρωτ. **π. Δημήτριο Θεοδωρόπουλο**, Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Ί. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων.
- ✿ Ἀγρυπνία γιά τήν Ἑορτή τῆς **Ἀγίας Σκέπης** τῆς Παναγίας καί τά Νικητήρια τῆς **«28ης Ὀκτωβρίου 1940»** τελέσθηκε τήν Παρασκευή **27/10/06** ἡ ὁποία ὁλοκληρώθηκε μέ ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπέρ τῶν πεσόντων.
- ✿ Τήν παράδοση στά σπίτια ὄλων τῶν Ἑνοριτῶν τοῦ περιοδικοῦ **«Επικοινωνία»** ἀνέλαβε ἀφιλοκερδῶς ἡ **Διαφημιστική Ἑταιρεία «Ερμής» (κ. Κων/νος Πούλιος 6974-830847)** τήν ὁποία καί εὐχαριστοῦμε βαθύτατα. Ἡ ἐνέργεια αὐτή ἀποβλέπει στήν ποιμαντική προσέγγιση ὄλων τῶν Ἑνοριτῶν, οἱ ὁποῖοι κάθε τρίμηνο θά εἰσπράττουν τό πνευματικό μήνυμα τῆς Ἑνορίας τό ὁποῖο περιέχεται στό Ἑνοριακό περιοδικό.
- ✿ Τήν Τετάρτη 1/11/06 ὁ **Σύλληλογος Α.Μ.Ε.Α.** ὑπό τήν ἐπωνυμία **«Ἅγιοι Ἀνάργυροι»** πού ἐδρεῖει στήν συνοικία μας, ἐόρτασε τήν μνήμη τῶν Ἀγίων μέ τήν θ. Λειτουργία, στήν ὁποία συμμετείχαν ὅλα τά παιδιά, καί τήν ἀρτοκλασία, πού τελέσθηκαν μέ τήν συμμετοχή τῆς προέδρου τοῦ Σύλλογου **κ. Ἀθηνᾶς Ραΐκου**, τῶν μελῶν, γονέων, ἐκπαιδευτικῶν κ.ἄ.. Μετά τήν θ. Λειτουργία ἀκολούθησε δεξίωση στό Ἑνοριακό Κέντρο μέ γλυκίσματα καί ἀναψυκτικά πού προσέφερε ὁ Ἑνορίτης μας **κ. Χαρ. Κοτώρος**. Ἡ Ἑνορία ἔδωσε τήν ὑπόσχεσή της ὅτι θά σταθεῖ στό πλεῖρό τοῦ Σύλλογου, καί στό σημαντικότερο ἔργο πού ἐπιτελεῖ, καί ὑλοποιώντας τήν ὑπόσχεσή της αὐτή τό **Δ.Σ. τοῦ «Ενοριακοῦ Ταμείου Ἀλληλεγγύης»**, ἐπισκέφθηκε τά παιδιά στόν χώρο τους καί τοὺς προσέφερε γλυκίσματα, ἕνα χρηματικό ποσό καί κυρίως ἀγάπη.
- ✿ Οἱ πιο κάτω ἀναφερόμενοι, τοὺς ὁποῖους εὐχαριστοῦμε θερμά, προσέφεραν εἴτε χρήματα, εἴτε τρόφιμα γιά τό **Φιλανθρωπικό ἔργο** τῆς Ἑνορίας μας. **Κων/να Κ. Καβάλλου, Βάσω Ἡλιοπούλου – Μπεκρή, Ἀβερκία Κέλη, Γεωργ. Βυθλιώτης, Πολυξένη Ἀν. Πηλαῖ, Θεόδωρος Τοκουτζῆς, Εὐαγγελία Καλαϊτζή, Δημ. Ἀναδιώτης, Δήμητρα Καρασάββα, Λουκία Παπάζογλου, Χρυσούλα (Σίσσυ) Λουκίδου-Ζήκα, Ἰωάννης Μπεκρῆς, Κων/νος Κακός, Θωμᾶς Γιαννίκας, Εὐστάθιος Κολλοκοῦρας, Γεωργ. Λεχρῆς, Δημ. Λυμπέρης, Δημ. Βασιλειάδης, Βασίλειος Παρθένος, Χαρ. Κοτώρος.**
- ✿ Ἐπίσκεψη ἀγάπης πραγματοποιήθηκε τήν Παρασκευή 10-11-06 στό **7ο Νηπιαγωγεῖο Θεβῶν** ὅπου εἶχαμε τήν εὐκαιρία νά μιλήσουμε μέ τά παιδιά καί τίς Δασκάλες τους. Μαζί μέ τά γλυκίσματα προσφέρθηκε στά παιδιά μία μεγάλη ἀφίσα σέ κορνίζα μέ τήν «Κυριακή Προσευχῆ – Πάτερ ἡμῶν» πηλαιομένη ἀπό διάφορα ἔγχρωμα σκίτσα πού φέρνουν τήν προσευχή πιο κοντά στά παιδιά, γιά νά τοποθετηθεῖ στήν κυρίως αἴθουσα διδασκαλίας. Στό τέλος τά παιδιά κάνοντας μία εὐγενική χειρονομία προσέφεραν στόν ἱερέα τίς ζωγραφιές τῆς ἡμέρας ἐκείνης. **Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ παιδιά!** (βλ. φωτογραφία ἐξωφύλλου).
- ✿ Τήν **Κυριακή 12/11/06** συνέφαγαν ὁ ἱερέας μέ τά παιδιά τοῦ Ἱεροῦ (παπαδάκια) καί ἄλλους νέους τῆς Ἑνορίας στήν ταβέρνα «Ἀγγελος» (πρῶην Περιστερία, τηλ.: 22620-27001). Τό πλοῦσιο τραπέζι προσέφερε ὁ ἰδιοκτήτης **κ. Ἀγγελὸς Χατζηλάμπρος** τόν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε θερμά. Τήν ἴδια ἡμέρα ἐπισκεφθήκαμε τήν **Ί. Μονή τοῦ Ὁσίου Λουκά** στό Στεῖρι Λιβαδειάς ὅπου ἀφοῦ ἀπολαύσαμε τήν ὑλική καί πνευματική φιλοξενία τοῦ καθηγουμένου **Ἀρχιμ. π. Γεωργίου** ὁ ὁποῖος μᾶς ξενάγησε στοὺς χώρους τῆς Μονῆς (Τάφος Ὁσίου, Καθολικό, Ναός Θεοτόκου, κ.λπ.), συμμετείχαμε στήν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ. Κατόπιν στήν πόλη τῆς Λιβαδειάς στόν **Ί. Προσκ. Ναό τοῦ Ἀγίου Ρηγίνου** προσκυνήσαμε τήν Τιμία Κάρα τοῦ **Ἀγίου Ραφαήλ τοῦ θαυματουργοῦ** ἡ ὁποία εἶχε μεταφερθεῖ ἀπό τήν ὁμώνυμη Ί. Μονή στήν Μυτιλήνη ὅπου φυλάσσεται.
- ✿ Τήν παραμονή τῆς Ἑορτῆς τῆς **Ἀγ. Αἰκατερίνης**, μέ τά τόν Ἑσπερινό, ὁ Ἐφημέριος εὐχαρίστησε τίς Κυρίες καί Δεσποινίδες πού φέρουν τό ὄνομα τῆς Ἀγίας, γιά τό ὅτι προσέφεραν διάφορα χρηματικά ποσά γιά τήν ἀσημένια κανδήλα πού ἀναρτήθηκε πρόσφατα μπροστά στήν Ἀγιορείτικη Εἰκόνα της πού φυλάσσεται στόν Ναό μας. Ὡς εὐλογία προσφέρθηκε σέ ὅλες ἀπό ἕνα ἀσημένιο δαχτυλίδι προερχόμενο ἀπό τήν **Ί. Μονή Σινᾶ** ὅπου ὡς γνωστόν φυλάσσεται ἡ Κάρα καί τό ἄφθορο χέρι τῆς Παρθενομάρτυρος.
- ✿ Μέ τή συμμετοχή ἑκατό καί πλέον νηπίων καί παιδιῶν ἐορτάσθηκε τήν **Κυριακή 26/11/06** ἡ μνήμη τοῦ **Ὁσίου Στυλιανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ**. Μετά τήν θ. Λειτουργία καί τήν ἀρτοκλασία προσφέρθηκαν γλυκίσματα σέ ὅλα τά παιδιά, ἡ παρουσία τῶν ὁποίων ἔδωσε στό Ἐκκλησιασμα μνύματα αἰσιοδοξίας καί χαρᾶς. **Εὐχαριστοῦμε τοὺς γονεῖς γιά τήν ἀνταπόκριση.**
- ✿ Ἀγρυπνία τελέσθηκε τήν Παρασκευή **1/12/06** γιά τήν Ἑορτή τῆς Συνάξεως τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς **Γερόντισσας**, ἀντίγραφο τῆς ὁποίας ἐπὶ ξυλόγλυπτο θρόνῳ φυλάσσεται στό **Ί. Βῆμα τοῦ Ναοῦ** μας.

Τό «Ληξιαρχεῖο τοῦ Ναοῦ μας», λόγῳ πληθώρας ὕλης θά δημοσιευθεῖ στό προσεχές τεῦχος

✿ Μέ την Άδεια καί Εὐλογία τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. **Ιερωνύμου** καί ὕστερα ἀπὸ σχετικό αἶτημα, μεταφέρθηκε τὸ ἱερό λείψανο τοῦ Ἁγίου μας στὸν **Ἱ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Πλαταιῶν** κατὰ τὸ διήμερο 5 καί 6/12/06 μέ τὴν εὐκαιρία τῆς πανηγύρεως τῆς Ἑνορίας.

✿ Τελήσθηκε καί φέτος στὶς 10/12/06 ἡ **Ἀγρυπνία** γιὰ τὴν ἀνάμνηση τῆς μετακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ **Ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ νέου**, τὸ ὁποῖο ἐδώρισε στὴν Ἑνορία μας ἡ Ἱ. Μονὴ Μαζαράκι Βαγίων διὰ τῆς Καθηγουμένης **μοναχῆς Εὐπραξίας**. Κατὰ τὴν Ἀγρυπνία ἔψαλλε ὁ χορὸς τῶν Μοναζουσῶν ὁ ὁποῖος μέ τὴν παρουσία του τίμησε τὴν πνευματικὴ αὐτὴ ἐπέτειο τῆς Ἑνορίας μας.

✿ Τὴν **Τετάρτη 13/12/06** στὴν αἴθουσα τοῦ Ἑνοριακοῦ Κέντρου πραγματοποιήθηκε ἡ Χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση τῶν Κυριῶν τοῦ **«Ἑνοριακοῦ Ταμεῖου Ἀθλητῆγγύς»** ἡ ὁποία περιελάμβανε σχετικὴ ὁμιλία καί λαχειοφόρο Ἀγορά μέ δῶρα μία Εἰκόνα τῆς Παναγίας εὐγενικὴ προσφορά τῆς Ἑνορίτισσας κ. **Κυριακῆς Παπαδημητρίου** («ΚΙΚΗ - Εἶδη δώρων», Οἰδίοδος 11, 22620-23394) καί μία ἡλεκτρικὴ ψηστιέρα εὐγενικὴ προσφορά τοῦ κ. **Στ. Βεργιώτη** (Expert, Μακαρίου 31, 22620-28976), τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμε. Τὰ δῶρα κέρδισαν οἱ κυρίες **Εὐαγγελία Τσέλλου-Μπεκρή** καί **Σοφία Πρίφτη**, ἀντίστοιχα. Σέ ὅλους προσφέρθηκαν τσάι καί γλυκίσματα τὰ ὁποία ετοίμασαν οἱ δραστήριες καί ἀξιέπαινες Κυρίες τοῦ «Ε.Τ.Α.».

✿ Ἐντονη ἔκανε τὴν παρουσία του τὸ **«Ἑνοριακὸ Ταμεῖο Ἀθλητῆγγύς»** τίς παραμονές τῶν Χριστουγέννων μέ τὴν προσφορά **χρηματικῶν βοηθημάτων** καί **ἀγαθῶν** (κρέας, γλυκίσματα, ζυμαρικά, φρούτα, γάλα, λάδι, ὀσπρία, κ.ἄ.) σέ δεκάδες οἰκογένειες καί πρόσωπα ἐκ **μέρους τῶν ἐνοριτῶν** πού στηρίζουν τὴν προσπάθεια καί πού

διέθεσαν τὰ ἀπαραίτητα γιὰ νὰ προσφερθοῦν σέ αὐτοὺς πού ἔχουν πραγματικὴ ἀνάγκη.

✿ **Ἑνοριακὸ Εὐχέλαιο** τελέσθηκε τὴν Κυριακὴ 17/12/06 καί τέθηκαν σέ προσκύνηση οἱ Λειψανοθήκες τοῦ Ἱ. Ναοῦ οἱ ὁποῖες περιέχουν λείψανα πολλῶν Ἀγίων. Τὸ ἴδιο Μυστήριον τελέσθηκε καί τὴν Παρασκευὴ 22/12/06 στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ **βου Δημ. Σχολεῖου** μέ τὴν παρουσία τοῦ Δ/η κ. **Ἀποστ. Ντάντου**, τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ καί τῶν μαθητῶν. **Ἐνα θερμὸ εὐχαριστῶ στὴν Δ/η τοῦ Σχολεῖου γιὰ τὴν ὑποδοχὴ καί τὴν φιλοξενία.**

✿ Τὴν Τετάρτη 27/12/06 μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τελέσθηκε ἱερό Μνημόσυνο γιὰ τὴν συμπλήρωση 10 ἐτῶν ἀπὸ τὴν αἰφνίδια ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ καί προκατόχου μας π. **Ἀλεξάνδρου Ἀγγουριά** († 27/12/1996).

✿ Τὴν Κυριακὴ 31/12/06 ἡ Θ. Λειτουργία τελέσθηκε μέ **ἐποπτικὸ τρόπο** καί ἔτσι δώθηκε ἡ εὐκαιρία στὸ ἐκκλησίασμα νὰ συμμετάσχει καλύτερα στὰ τελοῦμενα. Ἡ ἐποπτικὴ Θ. Λειτουργία αὐτὴ εἶναι καθιερωμένη ἐδῶ καί πέντε (5) χρόνια.

✿ Μετὰ τὴν **Πρωτοχρονιάτικη Θ. Λειτουργία** καί τὴν Δοξολογία εὐλογήθηκε καί κόπηκε ἡ **Ἑνοριακὴ Βασιλόπιτα**, τὸ νόμισμα τῆς ὁποίας βρῆκε ἡ μικρὴ **Βασιλικὴ Γ. Χρήστου**. Κατόπιν ὅπως κάθε χρόνο ἔγινε ἡ βράβευση τῶν **νέων Φοιτητῶν** πού προέρχονται ἀπὸ τὴν συνοικία μας.

✿ Τὴν ἐορτὴ τοῦ προστάτη τῶν ἔργων τῆς Ἀγάπης καί τῆς Φιλανθρωπίας τῆς Ἑνορίας μας **Ὁσιομάρτυρος Ἐφραίμ** τοῦ Νεοφανοῦς ἐόρτασε τὸ Δ.Σ. τοῦ **«Ἑνοριακοῦ Ταμεῖου Ἀθλητῆγγύς»** στὶς 31/07, μέ Θ. Λειτουργίαν καί ἀρτοκλασίαν. Κατ' αὐτὴν τιμήθηκε ὁ Ἑνορίτης μας κ. **Ἀντώνιος Μαυρίδης**, ἐπιχειρηματίας, γιὰ τὴν ἀπλόχερη προσφορά του. Στὸ τέλος οἱ Κυρίες τοῦ «Ε.Τ.Α.» δεξιώθηκαν ὅλο τὸ Ἐκκλησίασμα στὸ Ἑνοριακὸ Κέντρο.

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΑΡΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΥΛΩΝΑ

Τὴν Πέμπτη 11/1/07 τὸ Δ.Σ. τοῦ **«Ἑνοριακοῦ Ταμεῖου Ἀθλητῆγγύς»** πλαισιωμένο ἀπὸ μέλη τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, τοὺς ἱεροψάλτες καί μία μικρὴ ὁμάδα Ἑνοριτῶν ἐπισκέφθηκε τὸ **ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΝΕΩΝ ΑΥΛΩΝΑ** στὴν προσπάθειά του νὰ ἐφαρμόσει ἔμπρακτα τὴν Ἐντολὴ τῆς Ἀγάπης καί νὰ δείξει τὴν στοργή καί τὴν συμπάραστασή του στοὺς νεαροὺς κρατούμενους. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψή μας τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στὸ



Παραεκκλησίῳ τῶν Φυλακῶν καί κατόπιν προσφέρθηκαν δέματα τὰ ὁποῖα περιεῖχαν χρήσιμα εἶδη (ἀθλητικὲς φόρμες, παντελόνια, ἐσώρουχα, μπλουζάκια, εἶδη προσωπικῆς καθαριότητας

κ.ἄ.) καθώς καί τὸ βιβλιαράκι μέ τὸν Βίο καί τὴν Παράκληση τοῦ Ἁγίου μας.

Εὐχαριστίες ὀφείλουμε στὸν Δ/ντὴ τοῦ Καταστήματος κ. **Γ. Κοντολάτη**, στὴν **Κοινωνικὴ Ὑπηρεσία** καί στὸν Πνευματικὸ τῶν κρατούμενων π. **Ἀθανάσιο Χρυσούλα** γιὰ τὴν βοήθειά τους στὴν πραγματοποίηση αὐτῆς τῆς ἐξόρμησης ἀγάπης. Θά ἐπανεῖλθουμε μέ μία ἐκδήλωση πού θά ὑλοποιηθεῖ μελλοντικὰ στοὺς χώρους τῶν Φυλακῶν ἡ ὁποία θά

περιλαμβάνει πρόγραμμα μέ ὕμνους, τραγούδια καί παραδοσιακοὺς χορούς, σέ συνεργασία μέ τὸν Θηβαϊκὸ Χορευτικὸ Σύλλογο «ΤΕΡΨΙΧΟΡΕΙΟΝ».

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟ

Τήν Κυριακή 28/1/07 ανοίγει τό Τριώδιο μέ τήν χρήση τοῦ ὁμώνυμου λειτουργικοῦ βιβλίου. Τήν πρώτη ἐβδομάδα τοῦ Τριωδίου 28/1-4/2/07 καταλύουμε ἀπ' ὅλα τά φαγητά καί τήν Τετάρτη καί τήν Παρασκευή. Τήν ἐβδομάδα τῆς Τυρινῆς 12-18/2/07 καταλύουμε τυρί, ψάρι καί αὐγά ὅλες τίς ἡμέρες, ἐνῶ ἀπό τήν Καθαρά Δευτέρα 19/2/07 ξεκινᾷ ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή κατὰ τήν ὁποία θά καταλύσουμε ψάρι τήν Κυριακή 25/3/07 (τοῦ Εὐαγγελισμοῦ) καί τήν Κυριακή τῶν Βαΐων (1/4/07).



ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Τήν Κυριακή τοῦ Ἀσώτου (4-2-07) θά πραγματοποιηθεῖ ἀπογευματινὸ προσκύνημα στὸν Ἱ. Ν. Γεν. Θεοτόκου στό Λουτράκι ὅπου φυλάσσεται ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς «Γιάτρισσας» καί στήν Ἱ. Μονή «Ἀναστάσεως Χριστοῦ» στήν ἴδια πόλῃ. Ἡ ἀναχώρηση θά γίνεи στίς 2.00 μ.μ.



ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Τήν Τετάρτη 7 Φεβρουαρίου στίς 5 μ.μ. μέ τήν εὐκαιρία τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς κατὰ τήν ὁποία τιμᾶται ἡ Ὁρθόδοξη Μητέρα θά γίνεи ἑορταστικὴ ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῶν Μητέρων τῆς Ἑνορίας μας. Ἡ ἐκδήλωση θά περιλαμβάνει ὕμνους, σχετικὴ ὁμιλία καί προσφορά κερασμάτων.



ΟΙ ΒΟΙΩΤΟΙ ΑΓΙΟΙ

Τήν Δεύτερη Κυριακή τῆς Σαρακοστῆς (4-3-07) θά ἑορτασθεῖ ἡ μνήμη τῶν Βοιωτῶν Ἀγίων μας μέ πλούσιες λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις.

ΑΓΡΥΠΝΙΕΣ

Τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς θά τελεστοῦν δύο Ἀγρυπνίες:
1) Τοῦ Ἁγίου Ἱερέως Νικολάου τοῦ Πλανᾶ († 1932) (1 πρὸς 2/3/07),
2) Τοῦ Ἀκάθιστου Ὑμνου (23 πρὸς 24/3/07).

«ΧΑΙΡΕ ΣΙΩΝ ΑΓΙΑ...»

Τὸν προσεχὲς Ἰούνιο θά πραγματοποιήσουμε γιὰ δευτέρη συνεχὴ χρονιά Ἱερό Προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους (Ἱερουσαλὴμ – Σινᾶ – Κάιρο – Ἀλεξάνδρεια) ἱκανοποιώντας εὐσεβὴ ἐπιθυμία Ἑνοριτῶν καί μὴ, πού θέλουν νά προσκυνήσουν τήν Ἁγία Γῆ.



«Χριστιανοὶ πού κοινωνοῦν συχνὰ ὑπάρχουν καί ἀποτελοῦν τήν ζωντανὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας, δίνουν ζωὴ στήν Ἑνορία τους, χαρὰ στοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους, ἱκανοποίηση σὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ»

Ἀπὸ τήν Τετάρτη 10/1/07 καί ὥρα 5.00 μ.μ. ξεκίνησε καί πάλι τό Ἑσπερινὸ κήρυγμα μέ θέμα: «Σπουδὴ στίς εὐχές τῆς Θ. Μεταλήψεως» τοῦ ὁποίου προηγεῖται ἡ Παράκλησις. Μία Λατρευτικὴ καί Κατηχητικὴ ἐκδήλωση τῆς Ἑνορίας μας τήν ὁποία ἀξίζει νά παρακολουθοῦμε ἀνελλιπῶς.